

Елин Пелин
Две врабчета

Скарали се, скарали се
две врабчета сиви,
сиви и свадливи,

зарад една, зарад една
лехица със просо,
просо ситнокосо.

Вдигнала се, вдигнала се
кавга по полето,
дори до небето.

Чу ги сокол, чу ги сокол,
сокол отдалеко,
извиси се леко.

Стрелна око, стрелна око,
падна като камък –
камък отвисоко.

Пух се вдигна, пух се вдигна –
врабча перушина
по полска ширина.

Загинаха, загинаха
две врабчета сиви,
сиви и свадливи.

Златно просо, златно просо
зрее си самичко,
самичко горкичко.

Гледа сокол, гледа сокол
полската ширина –
пълна с перушина.

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5642>]